

Sygn. akt I ACa 830/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Ewa Popek
Sędzia:	SA Bożena Oworuszko
Protokolant	st.sekr.sądowy Dorota Kabala

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2014 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa K. T.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą
w W.

o zadośćuczynienie i ustalenie

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 29 października 2013 r., sygn. akt I C 1383/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej
z siedzibą w W. na rzecz powoda K. T. kwotę 1.800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania
apelacyjnego.

I ACa 830/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 29 października 2013r. Sąd Okręgowy w Siedlcach zasądził od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda K. T. kwotę 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu i ustalił odpowiedzialność pozwanego na przyszłość.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

W dniu (...). powód uległ wypadkowi komunikacyjnemu. Kierowca samochodu O. (...) podczas dokonywania skrętu w lewo nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu samochodowi kierowanemu przez powoda i doprowadził do zderzenia pojazdów, za co został skazany wyrokiem karnym.

W wyniku wypadku powód doznał złamania otwartego II stopnia kości udowej lewej, podwichnięcia tylnego kolana prawego, złamania trzonów kości przedramienia prawego, złamania II i IV kości śródreżca prawego, urazu głowy z utratą przytomności i licznych ran twarzy.

W szpitalu przebywał od dnia wypadku do (...), gdzie w dniu (...). przeprowadzono zespolenie kości udowej, kości śródreżca i przedramienia.

Następnie powód był czterokrotnie hospitalizowany:

- (...). – usunięto górną śrubę regulującą i zalecono chodzenie o kulach;
- (...). usunięto materiał zespalający z kości przedramienia prawego
- (...). usunięto materiał zespalający z kości udowej
- (...). wykonano rekonstrukcję więzadła krzyżowego tylnego prawego stawu kolanowego.

Powód zaczął się poruszać po ponad dwóch miesiącach od wypadku, a następnie przez ponad dwa lata korzystał z kul łokciowych. Przebywał na różnych oddziałach rehabilitacyjnych. Proces leczenia trwał prawie cztery lata.

Leczenie kości udowej, przedramienia i śródreżca jest obecnie zakończone, nie ma zagrożenia pogorszenia stanu zdrowia na przyszłość.

Uraz więzadłowy prawego stawu kolanowego będzie natomiast wymagał dalszego leczenia rehabilitacyjnego i farmakologicznego. Z powodu zagrożenia rozwojem wczesnych zmian zwyrodnieniowych prawego stawu kolanowego będą konieczne dalsze zabiegi operacyjne.

Pozwany wypłacił powodowi przed sporem zadośćuczynienie w kwocie 70.000zł

W niniejszym sporze powód dochodził zasądzenia dalszych 100.000zł.

Sąd Okręgowy uznał iż odpowiednią kwotę z tytułu zadośćuczynienia za doznaną przez powoda krzywdę stanowi kwota 120.000zł i uwzględniając wypłacone przez pozwanego 70.000zł zasądził na rzecz powoda kwotę 50.000zł na podstawie art. 445 § 1 kc.

Od tego wyroku w części zasądzonej zadośćuczynienie pozwany złożył apelację zarzucając naruszenie:

- art. 445 § 1 kc poprzez ustalenie, że odpowiednią sumą zadośćuczynienia jest kwota 120.000zł;
- art. 233 § 1 kpc polegające na nieprawidłowej ocenie dowodów zebranych w sprawie i wyciągnięcie błędnych wniosków, w szczególności przez ustalenie, że dolegliwości powoda były znaczne i długotrwałe, co przyczyniło się do zawyżenia zasądzonej kwoty zadośćuczynienia.

Wskazując na powyższe pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa powyżej kwoty 30.000zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Przyjętej przez Sąd Okręgowy tytułem zadośćuczynienia kwoty 120.000zł w żadnym wypadku nie można uznać za rażąco zawyżoną.

Sąd Okręgowy ustalając wysokość zadośćuczynienia wziął pod uwagę wszystkie istotne okoliczności. Powód w dacie wypadku miał(...)lat, a dolegliwości będące następstwem wypadku, wbrew twierdzeniom apelacji były znaczne i długotrwałe.

Sześć operacji, unieruchomienie przez ponad dwa miesiące, a następnie poruszanie się o kulach przez prawie dwa lata i trwający prawie cztery lata proces leczenia w pełni uzasadniają takie stanowisko.

Całkowicie dowolne są twierdzenia pozwanego, iż dolegliwości powoda nie były znaczne albowiem trzy pierwsze operacje były wykonane podczas jednego znieczulenia, zaś pozostałe związane z usuwaniem zespolenia były krótkotrwałe. Nie chodzi bowiem o same operacje, czy czas ich trwania ale cierpienia jakie były ich następstwem.

Wprawdzie leczenie kości udowej, przedramienia i śródreżcza zostało zakończone ale nastąpiło to dopiero po czterech latach, a z kolanem powód będzie miał jeszcze dalsze problemy w przyszłości.

W związku z powyższym Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku i obniżenia zasądzonego zadośćuczynienia.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.